

Nieuwsbrief september 2019

Hervormde Gemeente Everdingen

Thuis bij God, thuis voor iedereen

Deze nieuwsbrief ontvang je, omdat je lid bent van onze gemeente. Wellicht bezoek je onze zondagse diensten, een van onze bijeenkomsten of steun je ons jaarlijks met een gift. Misschien ben je zelfs helemaal vergeten dat je lid bent van onze gemeente...

Door je onze nieuwsbrief aan te bieden, brengen wij je op de hoogte van het reilen en zeilen in onze gemeente.

Voor vragen:

www.hervormdeverdingen.nl

info@hervormdeverdingen.nl

De volgende Nieuwsbrief verschijnt in januari rond actie Kerkbalans
Daarin lees je alles over de kringen en activiteiten in onze gemeente en over wie wat doet.

Ideeën voor de Nieuwsbrief of vragen?

Mail of bel Saskia Kool:

hendriksaskiaferris@gmail.com

06-13764796

Hout, strooi, edelstenen of diamanten...

Alweer een poosje geleden haalde ik de volgende tekst aan in een preek:

1 Korinthe 3:10 Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

11. Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. 12. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, 13. Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. 14. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, stand houdt, zal hij loon ontvangen. 15. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen.

Een van de gemeenteleden vroeg wat deze tekst betekende. Deze Nieuwsbrief, die tegelijk verschijnt met de Gemeentegids is een goede gelegenheid om dat uit te leggen.

Immers, wat gebeurt er veel. Op verschillende manieren zijn allerlei betrokken mensen bezig met de opbouw van de gemeente.

En zo was, eeuwen geleden, Paulus werkzaam in de gemeente van Korinthe. In de aangehaalde Bijbeltekst vergelijkt hij zijn werk met het werk van een bouwmeester. Een bouwmeester werkt aan een bouwwerk en gebruikt daar verschillende materialen voor. Paulus noemt goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro. Het maakt echter nogal wat uit met welk materiaal je aan de slag gaat. Werk je met een edelmetaal? Of met materiaal dat vergaat wanneer het door het vuur gaat?

De vraag is dan: wat is bouw materiaal dat vergaat? Paulus noemt geen voorbeelden. Mogelijk kunnen we denken aan werk dat we doen om de aandacht op onszelf te vestigen. Of werk dat we doen (of laten) vanuit verkeerde intenties, bijvoorbeeld uit mensenvrees. Daar blijft niet veel van over.

Dan is de vraag natuurlijk ook: wat is bouw materiaal dat vuurbestendig is? Allereerst is dat een gave van God. Het is materiaal waar biddend mee gebouwd wordt, vanuit de overtuiging dat het Gods werk is. Het is werk, als

gave van de Geest ontvangen, waarmee de gemeente van Christus opgebouwd wordt.

Dat klinkt nog vrij vaag misschien. Toch hebben we hier afgelopen jaar al wat langer over nagedacht, bij het nadenken over gaven van de Geest. Gaven die heel divers kunnen zijn, maar juist omdat ze van de Geest zijn ons dichterbij Jezus brengen.

Als we ons dit jaar weer in zetten en onze krachten mogen geven aan de gemeente, mogen we dit in ons achterhoofd houden. Het is ons verlangen dat ons werk gestempeld wordt door het bevrijdende bloed van het Lam van God, Jezus Christus. Als Hij het fundament is van ons werk, dan mogen we zegen verwachten.

Doorpraten? Neem contact op: ds. Gerrit van Wolfswinkel

predikant@hervormdeverdingen.nl / 0347 - 351282

Verbindend Vieren

Het jaarthema voor 2019-2020 is Verbindend Vieren. Dit thema is gekozen vanuit het beleidsplan 'Thuis bij God, thuis voor iedereen'. Daarin hebben we met elkaar afgesproken samen in gesprek te gaan over het thema liturgie.

Om dit gesprek te voeren en te begeleiden is er een taakgroep liturgie in het leven geroepen. Leden van die taakgroep zijn: ds. Gerrit van Wolfswinkel, Arie den Hertog, Wout van Dieren, Mark van Schooten, Joke Breunissen en Kees de Groot.

De titel 'Verbindend Vieren' is gekozen, omdat deze goed weergeeft waar het om gaat.

Verbinden...

... allereerst hopen we dat door de liturgie de verbinding tussen God en onze ziel tot stand komt;

... maar dan ook dat we als gemeente in verbondenheid met elkaar de liturgie beleven, oud en jong;

... daarnaast dat we dat doen in verbondenheid met de kerk van het Nieuwe Testament en onze gereformeerde traditie;

... niet te vergeten verbonden met anderen van buitenaf, zodat zij de weg naar God zullen vinden

... en ten slotte zoekend naar de verbinding tussen de zondagse liturgie en de overige dagen van de week (doordeweekse liturgie)

Programma 2019 -2020

Het programma is nog niet helemaal ingevuld.

Wel willen we graag de data (onder voorbehoud) delen, zodat u de avonden kunt reserveren.

- 30 september: opening winterwerk + preekbespreking

Waarom zou je naar de kerk gaan?

- 20 november: gemeenteavond

We gaan samen in gesprek over de liturgie.

- 19 februari: gemeenteavond

We gaan samen leren over wat liturgie is, waar onze liturgie vandaan komt en wat het doel van onze liturgie is.

- 22 april: gemeenteavond

We gaan samen leren over wat liturgie is, waar onze liturgie vandaan komt en wat het doel van onze liturgie is.

- 18 mei: gemeentedag

Een deel van deze dag staat in het thema van 'Verbindend Vieren'.

De invulling hiervan wordt te zijner tijd gedeeld

Groeiplan jeugdwerk.

Als ouders en jeugdwerkers hebben we bepaalde verwachtingen van onze jongeren. Het is ons verlangen dat zij op een zekere leeftijd belijdenis doen, actief gaan meedoen in de gemeente, eigen verantwoordelijkheid kunnen dragen, enz.

Om deze verlangens te laten uitkomen zul je daar wel op jongere leeftijd al bewust aan moeten gaan werken. Het is daarom goed om na te denken wat de verlangens zijn voor jongeren van 24 jaar.

Wat is er in de jaren daarvoor nodig om in het rugzakje van de kinderen/teners te stoppen aan kennis, ervaring, vaardigheden? Hoe kun je dat goed laten aansluiten bij hun (geloofs)ontwikkeling?

Met het "groeiplan" van de HGJB kijken we naar het jeugdwerk van 0-24 jaar met de volgende vragen; Wat gebeurt er in het jeugdwerk voordat jongeren volwassen worden? Wat is de samenhang van het jeugdwerk? Hebben we als jeugdwerkers hetzelfde doel voor ogen? Hoe past ons jeugdwerk in de geloofsontwikkeling? Dit doen we samen met de ouders, clubleiding en jeugd. De eerste 2 avonden hebben voor de zomervakantie plaats gevonden. Het komende winterseizoen volgen er nog 3 avonden.

Goed om te weten dat wij als gemeente daar een subsidie voor ontvangen hebben, zodat de HGJB werkelijk kan investeren in een stukje begeleiding.

Voor vragen kunt u/jij contact opnemen met de jeugdouderling Teunis Kool, 06-22016272

Terugblik: gezamenlijke kerkdienst

Op zondag 14 juli vond de gezamenlijke kerkdienst van de R.K. Parochie De Heilige Drie-eenheid van Everdingen en de Hervormde Gemeente van Everdingen plaats.

Tijdens deze dienst gingen pastoor Meijer en dominee van Wolfswinkel voor. Het thema van deze dienst was "Samen in het Licht". Tijdens de overdenking sprak de dominee over het "licht door Jezus" en de pastoor sprak over "licht door de Vader".

Tijdens de dienst was er een kindermoment waarin ook "het Licht" centraal stond. Er was een fiets in de kerk, waarop één van de kinderen mocht fietsen. Door actief te blijven fietsen bleef het licht van de fiets aan. De vraag aan de kinderen was hoe zij een lichtje voor anderen kunnen zijn in hun eigen leven.

De boodschap voor ons allen was: 'Licht door Jezus, Licht door de Vader'

Voor deze kerkdienst was een gelegenheidskoor samengesteld, dat werd begeleid door Marilou Krouwel. Het bracht verschillende liederen ten gehore en ondersteunde de liederen die gezamenlijk werden gezongen. De muzikale ondersteuning door het orgel, de piano, de dwarsfluit en de cajon werd verzorgd door verschillende leden van de bovengenoemde kerken.

Nadien was er mogelijkheid om met elkaar koffie/thee te drinken op het kerkplein.

We zien terug op een mooie dienst!

We willen iedereen bedanken die, op welke wijze dan ook, zijn of haar licht heeft kunnen laten schijnen in deze dienst!

Stof tot nadenken...

Als het over 'uitnodiging' gaat, denk ik altijd aan dit verhaaltje over Filippus en Natanaël. Je kunt het allemaal heel moeilijk maken, maar dat is toch de kern: getuigenis. En een 'getuigenis' is wat anders dan een gelikt promo-praatje, of voor één keer per jaar net doen alsof je heus een heel hippe kerk bent.

Het is ook niet een antwoord hebben op alle vragen. Het is veel simpeler: gewoon vertellen wat je weet, of denkt te weten – ook al klopt er niet veel van, zoals bij Filippus. Dat is een getuigenis: vertellen wat je weet en wat je gelooft; niet wat je niet weet of niet kunt geloven. Filippus vertelt enthousiast dat hij Jezus heeft ontmoet en hij zegt: 'Kom kijken!'.

Getuigenissen zijn kwetsbaar; je prikt er vaak zo doorheen. Ze zijn meestal ook subjectief. Maar ze komen van binnenuit.

Een paar hoofdstukken verder in Johannes ziet Jezus dat veel van zijn leerlingen weer weglopen. Ze vinden het allemaal te moeilijk, te saai, te veeleisend. Dan draait hij zich om naar zijn overgebleven leerlingen, en hij nodigt hen uit: 'Willen jullie ook niet weggaan?'.

Volgens mij is dat een heel belangrijke vraag in de theologie van de uitnodiging. Iedereen die geregeld in de kerk zit, moet die vraag af en toe eens horen. En als dominee moet je hem af en toe eens durven stellen: 'Willen jullie ook niet vertrekken?'. In het antwoord op die vraag zit ergens ook het antwoord of die hele kerkproeverij de moeite waard is, of dat het alleen maar gaat om een reclamecampagne voor iets wat zichzelf heeft overleefd.

'Waar moeten we heengaan, Heer?', zeggen de leerlingen. 'U hebt de woorden van het eeuwige leven'....

Getuigen is één hoeksteen, de andere is gastvrijheid. Als ik hier weer met een Bijbelse observatie mag beginnen: het valt me op hoezeer de apostel Paulus verwacht, het vanzelfsprekend vindt, dat de gemeente gastvrij is. In 1 Korintiërs 14 bespreekt hij de gaven van de Geest, vooral profetie en het spreken in tongen. Hij houdt dan een heel betoog waarom je beter kunt profeteren (in dit verband: begrijpelijk spreken, met je verstand spreken) dan in tongen (onbegrijpelijk, 'in de Geest' spreken).

En de belangrijkste reden die hij noemt, is de 'buitenstaander'. Paulus noemt hem een 'idiot', maar dat is Grieks voor 'onwetende'. Hij zegt: als jullie bidden en zingen in tongen (onbegrijpelijke taal), hoe kan dan iemand die onwetend is daar 'amen' op zeggen? En even verderop heeft hij het zelfs over 'ongelovigen'.

Hij zegt: het doel is toch dat iedereen in de gemeente profeteert, zodat een ongelovige erkent dat God in jullie midden is.

Wat me opvalt, hier, is dat Paulus het heeft over de buitenstaander en de ongelovige als deelnemers, niet als toeschouwers. Hij hoopt dat ze 'amen' zeggen en 'op hun knieën vallen' en 'aanbidden'. En de gastvrijheid van de gemeente moet dat mogelijk maken. En daarom is de gemeente gastvrij tot in de meest intieme delen van de aanbidding toe: bidden en zingen.

Paulus heeft het niet over de collecte, maar over de intieme omgang met God. Ook dan is de gemeente 'publiek', 'openbaar', 'toegankelijk': je doet dit niet alleen voor jezelf, en zelfs niet om samen te zijn met God; je doet het ook voor en hopelijk met de 'ander'. ...

Gastvrij kerkzijn heeft alles te maken met de Geest: met fijngevoeligheid ontwikkelen voor zijn aanwezigheid.

Als ik hier nog een bijbelverhaal mag noemen: het verhaal van de 'verloren zoon'. Wat me altijd zo enorm treft in dat verhaal is nog niet eens dat die jongen thuis mag komen en dat zijn vader hem omarmt – zie dat geweldige schilderij van Rembrandt.

Nee, wat me daarin raakt is de oudste zoon: als zijn broer thuiskomt, ontdekt hij voor het eerst hoe zijn relatie met zijn vader echt is. En dat blijkt niet zo best te zijn; hoe lang hij ook al bij zijn vader woont, en hoeveel tijd hij ook met hem doorbrengt, als de verloren zoon, zijn broer, thuiskomt, wordt hij ontmaskerd. En uit die ontmaskering volgt een nieuwe uitnodiging door zijn vader aan hem: 'Zoon, je broer was dood en is levend; kom naar binnen en vier het feest'.

Gastvrijheid is hard nodig, omdat dit de belangrijkste manier is waarop God de gemeente vormt en uitdaagt en dicht bij hem brengt. Ik gebruikte net het beeld van priesterschap: de gemeente als priesters. Priesters zijn als het ware gastvrij in twee richtingen: ze staan open voor God, voor zijn verrassingen en zijn onverwachte zegen; en ze staan open voor hun medemensen, voor de zegen die vanuit hen komt. En ze weten dat die zegen ook uiteindelijk van God komt

Van Stefan Paas, uit: Uitnodigend kerk-zijn, getuigen, gastvrijheid en de Geest (Het hele artikel is te vinden op internet.)

Boekentip

Een stukje uit het boek:

'Iedere dag opnieuw moet mijn hart die draai maken: ik leef dit leven, het leven dat voor me ligt. Dit leven met huwelijksproblemen. Dit leven, waarin we niet leven zoals we zouden willen of zoals we hoopten te leven. Dit leven waarin we moe zijn, waarin we van betekenis willen zijn, maar niet goed weten waar te beginnen, waarin we eten op tafel krijgen en tanden van kinderen moeten poetsen, waarin we last van onze rug hebben en de saaie weken zich aaneenrijgen, waarin ons leven zo klein lijkt, waarin we twijfelen, waarin we worstelen met onze betekenisloosheid, waarin we ons zorgen maken over degenen van wie we houden, waarin we moeite doen om onze burens te ontmoeten en te houden van degenen die ons het meest nabij zijn, waarin we verdrietig zijn, waarin we wachten.

En op deze specifieke dag, kent Jezus mij en verklaart hij dat ik van hem ben. Op deze dag is hij bezig om de wereld te redden, zijn koninkrijk te verbreiden, ons te roepen tot bekering en groei, zijn kerk te leren om te aanbidden, ons naar zich toe te trekken, en zich een volk bijeen te vergaren.'

Terugblik: uitje On Track

De kinderen en begeleiding van On Track zijn een dagje op pad geweest!

We zijn met elkaar naar 'bijbelverhalen in Zand' geweest in Elburg. We hebben daar een speurtocht gedaan, waarbij we langs alle mooie sculpturen kwamen. Daarna hebben we met elkaar een broodje gegeten en hebben we een bezoekje gebracht aan het stadje Elburg. Daar was het erg gezellig met gezang van verschillende koren. Als afsluiting hebben we een ijsje gegeten. Het was een gezellige en leerzame dag!

